

3 Kasım 1964
HABER BÜLTENİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Merkez Basın
Bürosu, geçen bir hafta içinde olup bi-
tenler karşısında yorumlarını saygıları
ile sunar:

K O N U L A R :

- 1- Yüksek Öğrenim Gençlerinin İthamları
- 2- Büyük Millet Meclisi'nin Yeni Dönemi
- 3- İşsizlik Afeti İle Hükümet'in İlgisizliği
- 4- Babeuf Olayı: Fikir Özgürlüğüne Karşı Tutumlar

1- ÜNİVERSİTE GENÇLERİNİN İTHAMLARI

Üniversite gençliği, maddeler zikrederek, öğretim üyeleri için ciddi suçlamalar ileri sürüyor. Bu suçlamalar karşısında Üniversite makamları şusamazlar. İlmî vakarı arkasına gizlenerek sükûtu maskeleyemezler. Madde madde ileri sürülen ithamları madde madde cevaplandırmak zorundadırlar.

Üniversite işlerimizin gereği gibi yürütülemediği bir gerçektir. Üniversite öğretim üyelerinin zamanlarından pek azını üniversite çalışmalarına ayırmaları ve dışarıda kazanç sağlayan işler peşinde koşmaları öteden beri dikkati çekmektedir.

Özel Yüksek Okullar Açılması

Özel yüksek okulların açılması bir çok bakımdan ve uzun süreli bir eğitim politikası açısından zararlı bir durum yaratmıştır. Bunları şöyle özetleyebiliriz.

Birincisi

Varlıklı aile çocuklarına bir prim verilerek yüksek öğrenim önünde vatandaşın eşitliği ilkesi ihlâl ediliyor.

İkincisi

Esasen seviyesi düşük olan yüksek öğrenimin, paralı ve özel yüksek okullarda seviyesi daha da düşüyor. Başarı oranının bu okullarda yüksek olması bunun belgesidir.

Üçüncüsü

Seviyesiz başarı oranı yüksek olan bu gibi özel yüksek okulların çoğalmasıyla, ehliyetsiz bir diplomalı seçkinler kadrosu meydana getiriliyor.

Dördüncüsü

Özel yüksek okullarda verilen öğrenim, ister istemez, hâkim sınıfların çıkarlarını savunacak bir nitelikte oluyor. Bunun sonucu olarak Türkiyemizin kültür seviyesinin boyuna düşmesinden başka, kalkınmamız, ilerlememiz için gerekli köklü dönüşüm ve reformların yapılmasının uzun zaman kösteklenmesi tehlikesi belirlemektedir.

Yüksek Öğrenim Davasının Önemi/

Yüksek Öğrenim Davasının Önemi

Yüksek öğrenim davası iktidarla ele alınıp emekçi halkımız yararına ve yoksul çocuklarının çıkarları korunarak bir an önce çözümlenmelidir. Hükümetin, "Özel yüksek okullar, ihtiyacın bir kısmını karşılıyor" düşüncesiyle korumasında bir isabet yoktur. Çünkü mesele yüksek öğrenim almak isteyen kos koca bir gençlik kütlesi arasında varlıklı aile çocuklarına prim veren bir eşitsizlik yaparak, üstelik memleketin kültürünü de tehlikeye düşürerek çözümlenemez. Yüksek öğrenim gençliğini, bu en önemli davalarından birine, böylesine sarıldıkları için candan kutlarım. Atatürk'ün emanetine ve Anayasamıza, memleket meselelerini hergün sesaretle savunmakla ancak sahip çıkılabilir. Yüksek öğrenim gençliği bu gerçeği kavradığı için, yarınlara korkusuz ve daha umutla bakıyor.

2- BÜYÜK MİLLET MECLİSİNİN YENİ DÖNEMİ

Büyük Millet Meclisi'nin yeni bir dönemi başlamıştır. Geçen yılda halkımızın yaşayışı ile doğrudan doğruya ilintili kanunlar çıkarılmamıştır. Toprak reformu gibi nüfusumuzun yüzde 70'ini ilgilendiren ve onların insanca yaşama şartlarına yardım edecek olan bu kanun henüz tasarı halinde beklemektedir.

Oysa Türkiye'nin kalkınması herşeyden önce toprak reformunun yapılmasına bağlıdır. Gerçek bir toprak reformu yapılmadan sanayileşme yolunda başarılı adımlar atılması mümkün değildir.

Yapılmayan İşler

Beri yandan yurdumuzdaki gelir dağılımı adaletsizliğini hiç değilse hafifletmek için gerekli şartlardan biri olan gerçek bir vergi reformuna gidilmemiştir. Anayasamızın öngördüğü sosyal güvenlik konusunda da halkımızın beklediği adımlar atılmamıştır. Yapılmayan işlerin listesini uzatmak istemeyiz.

Anayasanın geçici 7inci maddesinin açık hükmüne göre Anayasanın öngördüğü reformların, işlerin Anayasa yürürlüğe girdikten sonraki iki yıl içinde, yani geçen yıl tamamlanmış olması gerekirdi. Bütün bu olaylar da gösteriyor ki, Anayasamızın öngördüğü demokratik ve sosyal devlet düzeninin gerçekleşmesi, Türkiye'nin hızla kalkınmaya başlayabilmesi için Büyük Millet Meclisinin bugünkü ortamını, önümüzdeki seçimlerde mutlaka değiştirmek gerekiyor. İşçisi, köylüsü, sanatkârı, memuru, dulü, yetimi, emeklisi ile emekçi halkımızın Büyük Meclise kendisinin, girerek, kendi yararına ve çıkarına olan, dolayısıyla memleketin yüksek çıkarlarına en uygun politikayı, en uygun kanunları, doğrudan doğruya kendisinin yürütüp çıkarmasından başka çare yoktur.

3- İŞSİZLİK AFETİ İLE HÜKÜMETİN İLGİSİZLİĞİ

İşsizlik davası her geçen gün daha büyük bir afet haline geliyor. Son rakamlar bunu pek açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Son 7 ay içinde 103.000 sigortalı işçinin işsiz kaldığı, bir çok iş gücünün azaldığı bildiriliyor.

Türkiye gibi geri kalmış bir toplumda ve genellikle kapitalist rejimde işsizlik ve sosyal yapının kaçınılmaz bir sonucudur. İşsizlikten toplumu kurtarmak için kapitalist olmayan bir kalkınma yoluna ve oradan da sosyalizme geçmek şarttır.

Ancak hükümetlerin işsizlik karşısında eli kolu bağlı seyirçi kalmaları asla mazur görülemez. Çünkü işsiz vatandaşın yükünü hafifletecek tedbirler vardır. İşsizlik sigortası bunların başlıcasıdır. Oysa bizim Hükümet bu sosyal afetin ağırlığından yurt dışına işçi ihraç etmek suretiyle kurtulma yolunu tutmuştur.

İşçi İhracının Zararları/

İşçi İhracınının Zararları

Bu yol, buradaki kalifiye elemanların yurt dışına akmasına yol açtığı için ciddi bir surette sanayileşme hareketimizi kösteklemektedir. Meselenin kalkınmamız açısından önemi üzerinde özellikle durmak gerektir. Türkiye, bilindiği gibi, malî sermaye bakımından fakir, fakat emek gücü bakımından zengin bir memlekettir. Kalkınmamızı, bundan dolayı mümkün olduğu kadar emek gücünü değerlendirmek ve harekete getirmek suretiyle sağlama yollarını aramak zorundayız. Oysa Hükümet işsizliği arttıran ve doğuran özel teşebbüs yoluyla kalkınma ham hayali peşinde bu çok değerli hazinenin atıl kalmasına ve dışarı kaçmasına sebep olan bir politika izlemektedir.

4- DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜNE KARŞI TUTUM VE DAVRANIŞLAR-BABEUF OLAYI

On sekizinci Yüzyılda yaşamış bir Fransız düşünürü ve devrimcisi olan Babeuf'un bir eserini dilimize çeviren iki Türk yazarı hakkında kovuşturma açılmıştır.

Anayasamız, insan temel haklarına dayanan bir demokratik düzen kurulmasını emreder. Herkesin düşünce ve kanaat hürriyetine sahip olduğunu, düşünce ve kanaatlarını söz, yazı ve resimle veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklayabileceğini ve yayabileceğini yazar. Herkesin bilimi ve sanatı serbestçe öğrenme ve öğretme, açıklama yapma ve bu alanlarda her türlü araştırma hakkına sahip olduğunu bildirir. Sonra bu temel hakların özüne kanunla da dokunulmayacağını ilân eder.

Beri yandan Anayasa, kanunlar Anayasaya aykırı olamaz dedikten sonra, Anayasa hükümleri Büyük Millet Meclisini, hükümeti, mahkemeleri, idare makamlarını ve kişileri bağlayan temel kurallardır, der. Nihayet Anayasanın 132. maddesi, hâkimlerin önce Anayasayı uygulamak zorunda olduklarını yazar.

Yapılanlara Gelince

Durum bu iken, İtalya'da faşist rejimini korumak için çıkartılmış ve bizim faşist İtalya'dan aldığımız kanun hükümlerine dayanılarak 18. yüz yılda yaşamış bir düşünürün eserini dilimize çevirenler hakkında kovuşturma yapılabiliyor.

Başka noktaları bir an bir yana bıraksak da, sadece faşist rejimi korumak amacıyla olduğu için, bu maddeler demokratik Anayasamıza aykırıdır. Savcılar ve yargıçlar, Anayasanın 8. ve 132. maddelerine göre önce demokratik Anayasayı uygulamak zorunda olduklarından, Türk Ceza Kanununun faşist maddeleriyle kovuşturma yapamazlar. Yapmaları hâlinde Anayasayı savaştıkları olur.

Ama herşey bir yana, 1964 yılında sonlarında Türkiye'de Babeuf'un okunmasını yasaklamaya kalkmak, Türkiyemizi iki yüz yıl öncesi Fransasından daha geri görmek ve tutmaktır. Medeniyet ciddi bir iştir. Bir oyun de ildir. Türkiyemizi Yirminci Yüzyılda yaşatmak zorundayız.

Yirminci Yüzyılın Niteliği

Yirminci yüzyılda hâlin, gerek maddeten, gerek manen, insanlık haysiyetine yarasır bir yaşayışa kavuşması zorunlu olmuştur. Artık imtiyazları yaşatmak, fikirleri zincire vurmak kimsenin harcı değildir. Bunu iyice bilmeli, kafalarımıza sokmalıyız. Uygur uluslarda nasıl yaşıyorsa, bizde de öyle yaşanacaktır. Orada hangi kitaplar yayınlanıyorsa bizde de yayınlanacaktır. Bir taraftan kültürün, bilimin, edebiyatın insanlığın ortak nimetleri olduğunu ilân etmek; öte yandan da Babeuf'ü kovuşturmak gibi bir zihniyet ve davranışı, bir daha geri gelmemek üzere mutlaka tasfiye etmeliyiz ki Türkiyemiz uygur bir toplum olma yoluna girebilsin.